

искали да се прѣдадатъ, а да сложатъ коститѣ си, като истински герои на България!

Малката четица получила заповѣдь да заеме позиции. Нѣкои момчета се скрили задъ рѣдкитѣ дървета, а други—задъ камъне и храсте. Войводата Хаджи Димитъръ се качилъ на по високо мѣсто, до единъ джобъ и отъ тамъ извикалъ: „Братя, да измремъ като българи.“ Възстаницитѣ ободрени отъ тѣзи думи, се спустнали като лъвовѣ.

Боже мой! . . . каква картина е прѣдставлявало тогазъ?! — 30 сръщу хиляда. . . Турцитѣ отъ всички страни гърмятъ. . . падатъ единъ по единъ отъ възстаницитѣ. Войводата ги насърчава, той дава заповѣди на всички страни, до като неприятелския коршумъ прониза и неговитѣ гърди. Едно „сбогомъ“ се чуло отъ устата на този герой. . .

Слѣдъ нѣколко часа четата е била избита, само единъ е можалъ да се спаси.

На слѣдния день свещеникътъ отъ с. Хасътъ е дошълъ да погребѣ тѣлата на героитѣ възстаници“.

Редактира и издава научното дружество
„Отецъ Паисий“ — гр. Казанлъкъ.